

Optiek

Scheiden doet financieel lijden

Met stijgende verbazing las ik uw artikel 'Aangescherpte bankregels dreigen gescheiden ouders huis uit te jagen' (FD 21 mei). De arme vrouw verdient bruto €15.000 per jaar maar wist dit inkomen met partner- en kinderalimentatie en diverse tegemoetkomingen van de overheid op dit moment op te vijzelen tot €2.100 per maand netto. Schande dat deze mevrouw geen financiering bij de bank van €210.000 kan krijgen.

Mochten er in het verleden banken zo onverantwoordelijk zijn geweest om mensen in een dergelijke situatie wel geld te lenen, dan ben ik blij dat hieraan nu kennelijk een einde is gekomen. Het inkomen van deze mevrouw bestaat grotendeels uit onzekere elementen. De overheid is — zoals we inmiddels uit ervaring weten — inzake de diverse inkomensregelingen een uiterst onbetrouwbare partner.

Het credo ten aanzien van deze regelingen vanuit de burger zou moeten zijn: pakken wat je pakken kan, maar niet verbaasd staan kijken als je er morgen geen recht meer op blijkt te hebben. Aan de partneralimentatie komt na twaalf jaar een einde, misschien wel voortijdig in geval van overlijden van de ex-partner. En de kinderalimentatie droogt in de toekomst ook op als inkomstenbron.

Daar zit mevrouw dan met haar inkomen van €15.000 en een hypotheek van €210.000. Teleurstellend dat de scheidingsmakelaar blijkbaar niet in staat is de eerste financiële les aan zijn cliënten over te brengen: scheiden doet financieel altijd lijden. En teleurstellend dat het FD niet in staat is wat kritischer tegen dit soort onterechte jammerverhalen aan te kijken.

Linda Wulfert, Utrecht

Uitruilen

In het artikel 'Aangescherpte bankregels dreigen gescheiden ouders het huis uit te jagen' (FD 21 mei) worden terecht de toe-

De pijn van een scheiding zit vaak ook in de portemonnee.

Foto: Getty

nemende problemen op de woningmarkt in combinatie met scheiden belicht. Ik herken de beschreven situatie. De oorzaak is breder dan alleen de verscherpte acceptatienormen bij banken.

Problemen worden in toenemende mate veroorzaakt doordat betaalbare huurwoningen beperkt beschikbaar zijn en woningen lang te koop staan. De in het artikel genoemde oplossing om kinderalimentatie uit te ruilen tegen partneralimentatie biedt echter om een aantal redenen geen uitkomst. In de eerste plaats is het wette-

lijk verplicht om de beschikbare financiële middelen allereerst te gebruiken voor de zorg voor de kinderen. Een aandachtspunt hierbij is dat er nog geen vaste wettelijke normen zijn voor de hoogte van kinderalimentatie. Wel is dit vastgelegd in een richtlijn, de 'Tremenormen'. Het uitruilen van kinder- en partneralimentatie brengt bovendien ook grote praktische risico's met zich mee. Kinderalimentatie en partneralimentatie zijn twee totaal verschillende zaken en moeten ook als zodanig worden behandeld. De duur van de kinderalimentatie (tot 21

jaar) verschilt met die van de partneralimentatie (maximaal twaalf jaar). Ook verschillen de redenen waarom de alimentatie wijzigt of het recht erop vervalt. Denk daarbij aan het wegvallen van de uitgeruilde partneralimentatie als een van de twee ouders een nieuwe partner vindt. Daarnaast worden beide soorten alimentatie fiscaal anders behandeld. Vanwege deze verschillen kunnen door uitruil, in de toekomst, grote financiële problemen ontstaan. Door een gedegen opleiding is elke RFEA-adviseur (Register

voor Financieel Echtscheidingsadviseurs) zich bewust van deze risico's en zal hij of zij, conform de wettelijke regels, uitruil van kinderalimentatie en partneralimentatie niet toepassen. Scheiden in de huidige woningmarkt vraagt om creatieve oplossingen binnen de wettelijke kaders en de gedragscode voor een RFEA. Hier ligt een gemeenschappelijke uitdaging voor de financiële wereld en de scheidingswereld.
René Sonneveld RFEA, bestuurslid Stichting Register Financieel Echtscheidingsadviseurs